Ч. 42. Пятниця 8 марта (23 лютого) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Сойми краєві. — З росийскої думи.

В краєвім соймі ухвалено внесеня санітарної комісиї о помноженю санітарних округів в 1907 році в повітах: Борщів, Домброва, Чортків, Городок, Мостиска, Сянік, Рогатин, Живець, Турка, Н. Санч. Ухвалено на 1907 рік кредит 110.000 кор. на покрите обіздових ричалтів і субвенциї для повітів, — так для істнуючих як і для ново-утворених в 1907 р. округів санітарних. Затверджено на рік 1907 кредит 10.000 кор. на запомоги для вдовиць і сиріт по окружних лікарях. Ухвалено візвати краєвий виділ, щоби в осінній сесиї предложив внесеня в справі емеритур для окружних лікарів і платні вдовиць по них, а також, щоби взяв під розвагу потребу і спосіб виконуваня контролї над окружними лікарями.

Внесенє п. Куриловича о зміну закона о рентових загородах аґрарна комісия предложила в такім видї: „Господарство, котре через загіпотековане на нім права заставу для рентової позички стає ся рентовою загородою, мусить бути передусім господарством рільничим або лісовим і не може мати менше нїж 5 гектарів, анї більше нїж 60 га, або без огляду на величину не може виказувати в річнім чистім доходї катастральнім менше нїж 50 К, а більше нїж 1000 К. Всї недвижимости, які належать до господарства, мусять бути злучені в одно гіпотечне тїло“.

Внесенє ухвалено з поправкою п. Куриловича в тім напрямі, що замість слів: „анї більше нїж 60 гектарів“ вставлено слова: „а в кождім случаю не може бути більше нїж 60 га“.

Пос. Олесницкий зголосив внесеня: 1) в справі переміни двоклясової школи в Синевідску в. на 4-кл.; 2) о зміну §. 16 зак. о репрезентациї повітовій з 16 червня 1866; 3) о вибудоване зелїзничої почекальнї на стациї Завадів, зелїзничої лїнїї Стрий-Ходорів.

Моравский сойм радив вчера над пильним внесенем социялїстів в справі зміни права виборчого до рад громадских в дусї загального голосованя. По довгій дискусиї внесенє відкинено.

В хорватскім соймі веде ся тепер буджетова дискусия. Вчера промавляв між иншими посол ґенерал-поручник Томичич, котрий заявив, що треба виступити против надужить угорских офіцирів жандармериї. Коли би більшість коалициї була за фінансовою самостійностию Хорватиї, тодї — на погляд бесїдника — можна би єї виборoти. Так само коли всї Хорвати будуть домагати ся хорватского язика державного, нїхто не буде міг станути їм на перепонї. Дальше обговорював босаньску справу, зазначуючи, що не говорить яко войсковий, лише яко хорватский патриот. В Боснї і Герцеґовинї мешкають люди, що говорять тим самим язиком що й Хорвати. Суть там католики, котрі називають ся Хорватами, і православні, що називають ся Сербами. Босна єсть краєм хорватским, лише якась катастрофа могла би єї відорвати від монархії, але бесїдник не вірить в катастрофу. Всї Хорвати і Серби мусять сполучити ся. Бесїдник закінчив окликом в честь Хорватиї.

Приймаючи предсїдателя Думи, Ґоловина, цар висказав вдоволенє з причини відкритя Думи і певність, що Дума розпічне законодатну працю. Цар згадав о великім числї правительственних предложень, внесених до Думи і вказав на трудности, які Дума буде мати до поборення супротив так численних сторонництв, які в нїй потворили ся. Ґоловин висказав надію, що в справах, в котрих розходить ся о добро цїлого краю, всї полїтичні сторонництва сполучать ся. — Президент Думи, Ґоловин, в розмові з одним дневникарем заявив, що після єго гадки Дума єсть цїлком спосібна до працї і похвалив спокійне єї поведенє на першім засїданю. Столипин просив Ґоловина, аби

---

30)

Пан Лєкок.

З францускoго — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Лєкок мало що не рвав собі волося на голові.

— Отто дурачиско з мене! — думав він собі.—Я повинен був заждати аж до переслуханя, щоби на сю обставину звернути увагу. Коли сей розумний чоловік видів, що я здоймаю землю, здогадав ся зараз, нащо; старав ся знайти на то пояснене і знайшов — та й дуже імовірне; суд присяжних згодив би ся на то.

Точно то само думав собі й Зеґміллєр. Але велика притомність обжалованого єго анї не здивувала анї не захитала в єго переконаню.

— Зберім же тепер все разом! — сказав. Чи обстаєте при тім, що ви вiзнали?

— Обстаю, пане судиє.

— Ну то виджу ся спонуканим сказати вам, що говорите неправду!

Губи убийника очевидячки задрожали і він сказав:

— А щоби я так кусником хлїба удавив ся, як я сказав хоч би лиш одну однїсеньку неправду?

— Одну однїсеньку! — Заждіть.

Судия вийняв із шуфляди ґіпсові відливи слїдів, які Лєкок поробив, і показав їх убийникови.

— Ви менї сказали, — говорив він дальше — що тоті обі женщини були такого росту „як драґони“. Ну, тут видите слїди, які полишали тоті великі жінки. Они були „чорні як кертиці“, кажете; а один сьвідок скаже вам, що одна з них була мала і мала лагідний голос та пишне біляве волосє.

Він вдивив ся обжалованому добре в очи і додав поволи:

— А сей сьвідок то візник, на котрого дорожку сїли обі втїкаючи на улици Швалєре.

Сї слова так вразили обжалованого, як би хтось єго обухом вдарив по голові; він поблїд, став хитати ся і мусів оперти ся об стїну, щоби не упасти.

— Ах, ви сказали менї правду! — говорив судия немилосердно дальше. — Коли так, то хтож той чоловік, що ждав на вас, підчас коли ви були в „Перчанцї?“ Хтож той спільник, що по вашім арештованю важив ся вліэти до шинку, щоби забрати звідтам який компромітуючий предмет, без сумнїву якийсь лист, о котрім знав, що знаходить ся в кишени фартушка вдовиції Шіпен? Хтож той готовий до пожертвованя і сьмілий приятель, котрий умів так зручно удавати пяницю, що полїциї дали ся обманути і замкнули єго разом з вами? Може скажете, що ви не уложили з ним спосіб своєї оборони, що він відтак не забезпечив собі поміч вдовиції Шіпен?

Але Май по великім, надлюдскім напруженю запанував знов над собою.

— Все то — сказав він охриплим голосом — лиш чиста видумка полїциї.

Зеґміллєр гадав вже, що убийник ослабне, а тепер переконав ся, що против того твердого характеру треба буде ще нераз сильно виступати; єго голос набрав длятого острійшого тону, коли він відповів:

— Ви очевидно перечите тому, що зовсїм ясне!

Убийник став знову твердий мов зелїзо. Без сумнїву жалував того, що хвилево показав ся слабим, бо дїдьча відвага заблисла єму в очах.

— Що ясне? — крикнув він, зморщивши брови. — Видумана полїциєю істория єсть імовірна, того не перечу. Але менї все-таки здає ся, що правда єсть що найменше так само імовірна. Говорите менї тут щось про візника, котрий на улици Швалєре взяв на свою дорожку якісь дві малі і біляві женщини.... але хто докаже, що то тоті самі, що були в тім злощаснім шинку?

— Полїция ішла за їх слїдами в снїгу!

— В ночи, посеред пустого поля вкритого баюрами болота, вздовж цїлого гостинця, підчас коли падав дрібний дощ і снїг вже топив ся! То дїйстно велике дїло!

Він витягнув руку до Лєкока і говорив дальше очевидно погірдливим тоном:

— Кримінальний урядник мусить мати величезне довіре до себе самого або якусь скаженy кортячку авансу, щоби жадати, аби на основі такого доказу відрубати комусь голову!

Усьміхнений протоколянт придивляв ся обжалованому, підчас коли рівночасно сував пером по папери.

— Піф, пуф, в само чорне! — сказав він сам до себе.

єму визначив день, в котрім міг би відчитати перед Думою важну заяву правительства. Ґоловин виказав бажанє, аби то політичне засіданє відбуло ся в пятницю. На правици і лівици Думи єсть вдоволенє з причини вибору Ґоловина президентом. — Орґан кадетів „Реч“ оправдує то, що кадети не повстали з місць ві второк підчас оклику в честь царя в той спосіб, що тим разом оклик піднесла скрайна правиця і той оклик виглядав на провокацию. Коли би президент Думи був підніс той оклик, всі кадети були би встали. Часопись „Севодня“ доносить, що сторонництво „трудовиків“ постановило не робити Думі ніяких перепон в законодатній праци і не виступить против правительства, аби тим способом охоронити Думу перед розвязанєм. Сторонництво їх бажає, аби Дума ухвалила як найбільше предложень законів.

На засіданю думи ґалериї були переповнені публикою, однак панував цілковитий спокій. В льожах було богато дипльоматів і пань. В кульоарах було можна видїти многих правительственних достойників в ґалевих мундурах, між ними і Куропаткина. Надзвичайні виданя дневників розкинені в великім числї, бо всі були приготовані на сензацийні донесеня. На університетї відбуло ся велике віче, на котрім промовляло кількох послів з лівиці.

Що до становища поодиноких сторонництв в думі, то доносять додатково ось що: Трудовики рішили получити ся з хлопским союзом в цїли спільної парляментарної працї. Центральний комітет сторонництва октябристів рішив утворити в думі окрему парляментарну фракцию. Польскі посли на вчерашній нарадї ухвалили утворити свій окремий клюб і у всїх справах поступати в думі солїдарно.

Говорять, що правительство буде старати ся удержувати добрі взаємини з думою.

По торжественнім богослуженю відправленім митрополитом, відкрив президент Фріш засїданє державної ради і завізвав присутних, щоби окликом „Най жиє цар!“ висказали свої вірнопідданьчі чувства. Озвали ся довготреваючі оклики „гура!“ Секретар подав до відомости державної ради персональні зміни, почім нові члени зложили пригагу. — Слїдуюче засїданє відбуде ся дня 9 с. м.

Новинки.

Львів, дня 7-го марта 1907.

— Перенесеня. II. Намістник переніс старшого ветеринаря повітового, Віктора Тиховского зі Львова до Підволочиск і асистентів ветеринарийних: Альфреда Іржиковского з Підволочиск до Борщева, а Юліяна Вуйціка з Борщева до Підгаєць.

— Дирекция учительской семинариї в Самборі подає до відомости, що екстерністи і екстерністки, маючі намір здавати іспити зрілости в тамошній семинариї сего року шкільного, повинні вносити подана, заосмотрені у відповідні документи, на руки Дирекції до 31-го марта с. р. Спізнені подана не будуть увзгляднені.

— Осьмимісячний курс молочарский в краєвій школї молочарства в Ряшеві, розпічнє ся дня 16-го с. м. Курс має на цїли приготовити управителїв і помічників для ручних і парових молочарень. Подана о принятє на курс належить вносити як найскорше на руки Дирекциї краєвої школи молочарскої в Ряшеві. До подана належить долучити: 1. метрику хрещеня або иньше вірогодне сьвідоцтво на доказ, що кандидат укінчив 17 рік житя, 2. сьвідоцтво здоровля, 3. письменне позволенє на відбутє курсу від родичів або опікунів, коли кандидат малолїтний, 4. сьвідоцтво моральности, 5. сьвідоцтво убожества, коли кандидат старає ся о принятє на курс на кошт краєвого Видїлу. По принятю і прибутю до школи треба піддати ся вступному іспитови на доказ, що кандидат єсть достаточно обізнаний з писанєм, читанєм та рахунками. Наука буде для всїх безплатна, а незаможні кандидати одержать цїле удержанє і харч на кошт краєвих фондів.

— В хмелярскій школї в Новім Селї, стоячій під управою Комітету ц. к. гал. Товариства господарского у Львові, розпочиная ся з днем 10 цьвітня с. р. новий, 10-місячний курс для образованя фахових хмелярів, взглядно помічників хмелярских, получений з наукою кошикарства і римарства. Условя принятя: вік найменше 16 лїт, скінчена школа народна з добрим поступом, фізичне уздібненє (сьвідоцтво лїкарске) і добре поведенє (сьвідоцтво моральности). Кандидати, що хотять бути уміщені на кошт комітету — в котрім то случаю одержать безплатно цїле удержанє, — мають крім того виказати ся сьвідоцтвом убожества. Подана треба вносити під адресою управи школи найпізнїйше до 20 марта с. р.

— Дрібні вісти. В Чернівцях прокинула ся заразлива хороба, заковязь карку або менінґітіс. Помер там на ту хоробу студент Теодор Горовіц, син Натана, властителя Неполоковець. В домі, де помер Горовіц, пороблено всякі осторожности, щоби хороба не розширила ся. — В лїсї Раби, коло Тростянця, повіта яворівского, знайшов патролюючий жандарм тїло 26-лїтної дївчини, Ксенї Назарівної, котра погибла в наслїдок замерзненя. — Сруль Бляйберґ з Немирова, програвши більшу суму гроший, повісив ся. — Згублено золоту бразлєгку ланцушкової роботи з причіпкою в видї стіжка вартости 160 кор. і дамский золотий годинник з моноґрамом L. G. — П. Людв. Кнобльох, начальник стациї зелїзничої, їдучи дорожкою на головний дворець, загубив попрес з квотою 100 корон і двома золотими шпилками вартости 40 К. — В Тустановичах коло Борислава добуто жерело нафти, котре дає на день звиш 50 цистерн ропи.

— Зміни в розміщеню ґарнізонів. Віденьска часопись „Zeit“ доносить, що з весною сего року буде другий баталїон полку піхоти ч. 100 перенесений з Кракова до Більска, а четвертий баталїон полку піхоти ч. 40 з Ярослава до Низька. Дня 22 січня с. р. вийде зі Львова один баталїон полку піхоти ч. 80 до Дольної Туслї в Босні. В наслїдок змін ґарнізонів на весну і в осени сего року, ґарнізони галицкі будуть зменшені, а за то будуть збільшені 14 корпус в Інсбруці і 15 корпус на сербскій границї. Крім того дістане Босна ще одну бриґаду піхоти і одну ґірску батерию. Зміни ті однак не суть ще повні і мабуть вийде додаткове розпоряджене переносяче ще більше войска з Галичини на полудневі границї монархії.

— За крадіж в касах зелїзничих засудив недавно тому суд карний в Тернополи Николая Піндуса, шлюсаря зелїзничого на два роки тяжкої вязниці. Піндус крав довгий час в Заліщиках і то спершу малі квоти, але так зручно, що урядники підозрівали себе взаїмно і кількох з них втратило набі посади. Коли наслїдком незвичайної осторожности дальша крадїж в Заліщиках була неможлива, Піндус виступив в Тлустім, куди їздив в цїли помпованя води до зелїзничих цистерн. Підозрінє звернуло ся рішучо против него і одного дня два урядники, укрившись в шафі, прихопили Піндуса в хвили, коли доробленим ключем добирав ся до вертгаймівскої каси. При розправі признав ся до всїх крадежий, оправдуючись нуждою. Мав жінку і девятеро дїтий. Однак стверджено, що головною причиною недостатку була гра в карти і розгульне житє.

Та й дійстно то був страшний докір, котрий вразив молодого поліциста в само серце. Він забув на то місце, де знаходив ся, кинув ся як скажений і крикнув:

— Ся обставина не значила би нїчого, як би не була огнивом довгого ланца, котрий...

— Тихо, тихо! — перебив єму Зеґміллер а звертаючись до обжалованого, говорив дальше:

— Суд уживає познак призбираних полїцією лиш тодї, коли їх розслїдив і розважив їх вартість.

— Все одно, — відворкнув Май — я преці раз хотів би побачити того дорожкарского візника.

— Будьте спокійні, він повторить свої зізнаня у вашій присутности.

— Ну, то я буду рад з того. Спитаю єго, як він то робить, щоби пізнати людий з лиця, коли на дворі така чорна ніч як в комині! Без сумніву належить той хороший описуватель осіб до рода котів, котрі в ночи лїпше видять як в день.

Тут урвав він і вдарив ся рукою по чолї, мов би єму нараз в голові розʼяснило ся.

— Ах, який же з мене дурак! — відозвав ся він. — Я собі кров псую ізза якихсь женщин, а ви преці знаєте, хто они. Правда, мій пане, що ви то знаєте, бож візник преці завіз їх до їх дому.

Зеґміллер зміркував то, що обжалований відгадав, як справа стоїть. Знаменитий артист з того Мая! Він то реченє висказав в тонї найщирійшої простоти, але іронія була в тім очевидна а він позволив собі на той глум лиш длятого, бо знав, що з сеї сторони не потребує нічого бояти ся.

— Коли хочете бути консеквентні, — відозвав ся судия знову — то заперечуйте також, що був якийсь спільник, якийсь — товариш.

— На що перечити, мій пане, коли ви й без того не вірити тому, що я говорю? Перед малою хвилькою обійшли ся ви з моїм принципалом, паном Сімпсоном, мов би з якою видуманою особою, отже щож я маю сказати о тім якімсь спільнику? О, тоті урядники, що єго видумали, роблять преці з него знамениту ляльку. Нема сумнїву, що він не буде вдоволений з того, що за першим разом вирвав ся їм з рук і дасть ся їм з власної волї ще раз зловити. Тоті панове кажуть, що він насамперед порозумів ся зі мною а відтак з тою шинкаркою. Якже він то зробив? Видко з того, що коли єго випустили з моєї келї, то відтак замкнули єго разом з тою старою.

А протоколянт Ґоке все записував і подивляв!

— То хлописко, — думав він собі — що не в тімя битий; тому перед судом присяжних не потреба буде й адвоката!

— Коротко сказавши, — говорив Май дальше — щож знайшло ся против мене? Якесь імя, Ляшнер, яке вимовив умираючий, якісь слїди в таючім снїгу, зізнанє якогось дорожкарского візника, якесь неясне підозрінє що до якогось пяниці! Тілько й всего? — То зовсім нїчого!

— Досить! — перебив єму судия. — Ваша певність тепер велика, але ваше змішанє перед тим було ще більше. Якаж була причина того змішаня?

— Причина! — крикнув убийник як би вже із злости — причина! Хибаж не видите, пане, що мене страшно, без милосердия мучите, мене, невинного, котрий боре ся з вами о своє житє? Від тілько а тілько годин крутити мною на всі боки, я лежу, так сказати би, під ножем ґільотини і при кождім слові, яке вимавляю, питаю сам себе, чи через то не спаде ніж на мене. Вам дивно, що я змішав ся, а менї яких двайцять разів здавало ся, що чую вже студене зелїзо на своїй шиї. Слухайте, такої страшної муки не желав би я й найзавзятійшому мому ворогови!

Він терпів страшно, то видко було по єго вогкім від поту волосю і по тих великих каплях, які він обтирав собі від часу до часу рукавом з чола.

— Я вам не ворог — сказав судия дружно. — Судия слїдчий не єсть анї приятелем анї ворогом обжалованого; він лиш приятелем правди і закона. Не шукаю анї виноватого анї невинного, але хочу розвідати, як дїло стоїть. Хочу довідати ся, хто ви — та й довідаю ся.

— Ай, ай, то я би з себе хиба душу виговорив, щоби вам сказати: Я Май!

— Нї!

— А хтож? Може якийсь перебраний великий пан? Ну, то не конче було би для мене неприятно. Я мав би в сїм случаю свої папери, показав би вам їх і ви мене би випустили, бо чей знаєте, що я так само невинний як і ви самі.

(Дальше буде).

— **Нещасливі пригоди на зелізницях.** Вчерашний ранний поїзд блискавичний, що їхав зі Львова, переїхав недалеко Медики на шляху зелізничім робітника Василя Лопиньского, котрий згинув на місци. — На стациї в Ярославі впав з ваґона пересувач зелізничий Тома Допель і дістав ся під колеса поїзду так нещасливо, що згинув на місци. Так само згинув на місци робітник зелізничий, Валентий Домарадский, котрого переїхав оногди поїзд тягаровий межи Ряшевом а Ланцутом.

— **„Руска Захоронка“ в Станиславові** устроює на дохід будови власного дому в суботу дня 9 с. м. в комнатах тов. „Ґвязда“ при ул. Карпіньского ч. 8 вечерниці з танцями. Стрій візитовий. Музика військова 24 п. п. Вступ від особи 2 кор., білет академічний 1 кор. Буфет у власній управі. Початок о год. 8 вечером. З огляду на ціль, як також на се, що то вже послідні вечерниці з танцями перед постом, просить ся о як найчисленнійшу участь, а комітет ручить за добру забаву.

— **З тов. „Руский жіночий кружок“** в Коломиї. Дня 25 лютого с. р. відбули ся загальні збори тов. „Руский жіночий кружок“. До виділу війшли: п. Слюзарова яко предсідателька, п. Коростілева яко містопредсідателька, виділові: пп.: Насальска, Зімова, Гнатишакова (бібліотекарка), Витвицка, М. Кульчицка і Шипайлова (секретарка); заступниці виділових: пп. Чайківска і Бережницка (касиєрка).

— **Репертоар руского театру в Золочеві:** В суботу, 9 марта: „Запорожець за Дунаєм“ народна оперета в 3 діях Артемовского. Виступ пана А. Гаєка. Закінчать: „Вечерниці“ музичний твір Ніщиньского. — В неділю, дня 10 марта: „Наймичка“ народний образ зі співами і танцями в 5 діях Карпенка-Карого. — Вівторок, дня 12 марта „Вишневий сад“ ориґінальна штука в 4 діях Ант. Чехова.

— **Убийство.** Із Снятина доносять: Селяни з Джурова Ілюк Василь і Андрій Ромажук, вертаючи оногди в ночи з весіля з селянином Курилюком до дому, розпочали з ним сварку. Від сварки прийшло до бійки, підчас котрої Курилюка убито. Убийників арештувала жандармерия і відставила їх до слідчої вязниці при суді повітовім в Заболотові.

— **Ліцитация дітий.** В громаді Рувно в Чехії помер недавно тому халупник Альойсій Басніч, лишивши двоє малих дітий. Сироти блукали ся по селу, аж якийсь Єльобас взяв їх до себе за денною оплатою 13 сотиків, котрі обіцяв платити війт громади з громадскої каси. Знайшла ся однак часть радних, котра казала, що то за дорого і найліпше перевести ліцитацию, бо може бути, що знайде ся хтось, що возьме діти за меншу оплату. Стало ся отже, як хотіла опозиция, і ліцитацию розписано на день 24 марта с. р., на котру запрошує ся всіх, що мали би охоту взяти двоє дітий за менше як 13 сотиків на день.

† **Померли:** Іван Зарицкий, емеритований урядник почтовий а від 1892 р. адміністратор часописи „Діло“, помер вчера рано по довгій недузі в 79-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 7 марта. П. Міністер просьвіти розпорядив, щоби день 26 марта с. р. був вільний від науки у всіх школах середних і тих державних заведенях наукових, в котрих великодні ферії мали зачати ся дня 27 марта.

Будапешт 7 марта. Коаліцийні партиї відбули вчера спільну нараду, на котрій принято проєкт закона в справі платні учителів народних і ряд предложень меншої ваги.

Будапешт 7 марта. Межи стациями Кіралї Лягот а Вихідною наїхали на себе два поїзди тягарові. Одна з льокомотив і богато ваґонів дуже ушкоджених; 1 функционар зелізничий тяжко ранений.

Париж 7 марта. Суд поліцийний в Нант засудив 27 монахинь Уршулянок, котрі мимо закона конґреґацийного з 1904 р. не хотіли уступити ся з монастиря, на грошеві кари від 16 до 25 франків. Коли монахині виходили з будинку судового, зібрана товпа зробила їм овацию.

Париж 7 марта. Мимо урядових заперечень доносить кілька ранних часописий, що в Туль вибух в касарни сьв. Льва формальний бунт. Девять вояків, засуджених на арешт, домагали ся коців, а коли вахмайстер відмовив їм, богато артилєристів зібрало ся перед комнатою вахмайстра і почали стріляти з револьверів та кидати камінєм до вікон комнати. Вахмайстер відповідав стрілянєм з револьвера. Аж кількох инших підофіцирів спонукало вахмайстра перестати стріляти. Часописи доносять, що озлобленє вояків на підофіцирів єсть так велике, що тоті лиш з оружием в руці виходять з бюра.

Париж 7 марта. (А. Гав.) Два париські сьвященики, парохи церков Ст. Дені і Ст. Жерве, просили о увільненє їх від обовязків, бо внаслідок злого стану здоровля не здібні в теперішних трудних відносинах сповняти уряд сьвящеників. „Figaro“ доносить, що ще й инші париські парохи уступлять, бо побоюють ся, що не будуть могли доставити потрібних средств до дальшого удержування служби Божої.

Петербург 7 марта. Партиї правиці постановили на послідній нараді голосувати за амнестиєю з вилученєм тих терористичних злочинів, в котрих були жертви в людях або доконано рабунків. Отже може бути, що настане обширна амнестия.

Ґаґа 7 марта. В палаті послів устроєно вчера жалібну маніфестацию з причини катастрофи, котрої жертвою стали ся подорожні і залога корабля „Берлин“. Президент палати Руль в промові висказав горе з причини так многих жертв катастрофи, а відтак зложив публичну подяку і висказав признанє тим, котрі брали участь в акциї ратунковій, між иншими й кн. Генрихови за їх повну пожертвованя працю. Пос. Клерк заповів інтерпеляцию в справі уряджень ратункових в Гук ван Голлянд.

Рим 7 марта. Міністра справедливости Ґалльо знайдено нині рано в єго помешканю неживого. Помер ражений апоплєксиєю.

Курс львівский.

Дня 6-го марта 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	585·—	595·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	120·—	130·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	577·—	582·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·20	101·90
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	102·20
4% листи застав. Банку краєв. .	97·80	98·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	97·70	98·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·10	99·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·10	97·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	98·—	98·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·50	96·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	88·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	46·15	48·15
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·50	29·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	56·—	60·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·—	24·—
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·42
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·40	118·—
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).